

ROZSUDEK SOUDU (prvního senátu)

29. března 2007^{*}

Ve věci T-369/00,

Département du Loiret (Francie), zastoupený A. Cerneluttim, advokátem,

žalobce,

podporovaný

Scott SA, se sídlem v Saint-Cloud (Francie), zastoupenou Sirem Jeremy Leverem, QC, J. Gardnerem, G. Peretzem, barristers, R. Griffithem a M. Papadakisem, solicitors,

vedlejší účastníci,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené G. Rozetem a J. Flettem, jako zmocněnci,

žalované,

^{*} Jednací jazyk: francouzština.

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2002/14/ES ze dne 12. července 2000 o státní podpoře poskytnuté Francií ve prospěch Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Úř. věst. 2002, L 12, s. 1),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (první senát),

ve složení J. D. Cooke, předseda, R. García-Valdecasas a I. Labucka, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. října 2006,

vydává tento

Rozsudek

Skutkový základ sporu

- ¹ V roce 1969 Scott Paper Company, společnost založená podle amerického práva, nabyla Bouton Brochard, společnost založenou podle francouzského práva, a založila jinou společnost, Bouton Brochard Scott SA, která převzala činnost Bouton Brochard. V listopadu 1987 byla Bouton Brochard Scott přejmenována na Scott SA. Činností posledně uvedené společnosti byla v době rozhodné z hlediska pro-
jednávané věci výroba papíru k hygienickému a domácímu použití.

- 2 Dne 31. srpna 1987 uzavřely město Orléans (Francie), departement Loiret (Francie) a Scott dohodu o prodeji pozemku o výměře 48 hektarů v průmyslové zóně La Saussaye společnosti Scott a o poplatku za odvádění a čištění odpadních vod, který měl být vypočten na základě preferenční sazby (dále jen „dohoda Scott“). Tato dohoda stanovila, že žalobce a město Orléans poskytnou ve prospěch Scott příspěvek ve výši maximálně 80 milionů francouzských franků (FRF) (12,2 miliónu eur) na investiční přípravu pozemku.
- 3 Provedení studií a prací nezbytných pro přípravu dotčeného pozemku bylo svěřeno společnosti se smíšeným kapitálem pro investiční výstavbu v departementu Loiret (dále jen „Sempel“). Ze smlouvy ze dne 12. září 1987 mezi žalobcem, městem Orléans a Sempel (dále jen „smlouva Sempel“) vyplývá, že město Orléans převedlo na Sempel 68 hektarů pozemků za jeden symbolický frank. Z článku 4 dohody Scott, jakož i z článku 12 smlouvy Sempel krom toho vyplývá, že posledně uvedená prodá společnosti Scott 48 hektarů a továrnu se skladem za 31 milionů FRF (4,7 miliónu eur), tedy za cenu 65 FRF/m².
- 4 V listopadu 1996 francouzský Cour des comptes (nejvyšší kontrolní úřad) zveřejnil zprávu nazvanou „Zásahy územních celků ve prospěch podniků“. Touto zprávou zamýšlel upozornit na některé případné podpory poskytnuté francouzskými územními celky některým podnikům, a zvláště na převod pozemku o výměře 48 hektarů v průmyslové zóně La Saussaye na společnost Scott.
- 5 Po zveřejnění této zprávy obdržela Komise dopisem ze dne 23. prosince 1996 stížnost týkající se preferenčních podmínek, za nichž město Orléans a departement Loiret prodaly tento pozemek o výměře 48 hektarů společnosti Scott a sazby, která byla posledně uvedené přiznána, pokud jde o poplatek za odvádění a čištění odpadních vod.

- 6 Dopisem ze dne 17. ledna 1997 Komise požádala francouzské orgány o doplňující informace. V době od ledna 1997 do dubna 1998 následovala výměna korespondence mezi francouzskými orgány a Komisí týkající se požadovaných informací a upřesnění.
- 7 V lednu 1996 byly akcie společnosti Scott odkoupeny společností Kimberly-Clark Corp. Posledně uvedená oznámila v lednu 1998 uzavření továrny. Aktiva továrny, a sice pozemek a papírna, byla v červnu 1998 odkoupena společností Procter & Gamble (dále jen „P & G“).
- 8 Dopisem ze dne 10. července 1998 Komise vyrozuměla francouzské orgány o svém rozhodnutí ze dne 20. května 1998 zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 ES a vyzvala je k předložení jejich vyjádření a k odpovědi na některé otázky. Zúčastněné strany byly vyrozuměny o zahájení řízení a byly vyzvány k uplatnění svých případných připomínek k dotčeným opatřením na základě zveřejnění výše uvedeného dopisu v *Úředním věstníku Evropských společenství* ze dne 30. září 1998 (Úř. věst. C 301, s. 4).

Napadené rozhodnutí

- 9 Na základě formálního vyšetřovacího řízení přijala Komise dne 12. července 2000 rozhodnutí 2002/14/ES o státní podpoře poskytnuté Francií ve prospěch Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Úř. věst. 2002, L 12, s. 1, dále jen „napadené rozhodnutí“). Po podání projednávané žaloby (viz bod 13 níže) Komise dne 2. března 2001 oznámila Francouzské republice opravu sporného rozhodnutí. Změněny tak byly článek 1 a body 172, 217 a 239 b písm. a) odůvodnění sporného rozhodnutí.

10 Sporné rozhodnutí v pozmeněném znění stanoví:

„Článek 1

Státní podpora formou preferenční ceny pozemku a preferenční sazby poplatku za odvádění a čištění odpadních vod, kterou Francie poskytla společnosti Scott ve výši 39,58 milionu FRF (6,03 milionu eur) nebo, vyjádřeno aktualizovanou hodnotou, ve výši 80,77 milionu FRF (12,3 milionu eur), co se týče preferenční ceny pozemku [...], je neslučitelná se společným trhem.

Článek 2

1. Francie přijme veškerá nezbytná opatření k tomu, aby příjemce podpory uvedené v článku 1, která mu již byla protiprávně poskytnuta, tuto podporu navrátil.

2. Navrácení bude provedeno bezodkladně v souladu s postupy upravenými vnitrostátním právem, pokud umožňují okamžitý a účinný výkon tohoto rozhodnutí. Podpora, která má být navrácena, zahrnuje úroky od data, kdy byla k dispozici příjemci, až do data jejího navrácení. Úroky se vypočítají na základě referenční sazby používané pro výpočet ekvivalentu dotace v rámci podpor na regionální účely.“
(neoficiální překlad)

- 11 Co se týče zdanění úroků, Komise uvedla (bod 239 odůvodnění napadeného rozhodnutí):

„[Z]a účelem obnovení předchozího stavu, pokud jde o hospodářské podmínky, jimž by byl podnik vystaven, pokud by mu neslučitelná podpora nebyla bývala poskytnuta, jsou francouzské orgány povinny přijmout veškerá nezbytná opatření k tomu, aby bylo odstraněno zvýhodnění vyplývající z podpory a podpora byla jejím příjemcem navrácena.

Podpora musí být navrácena v souladu s postupy upravenými francouzským právem. Podpora, která má být navrácena, zahrnuje úroky běžící od data, kdy byla k dispozici příjemci, až do data jejího skutečného navrácení, vypočítané na základě referenční sazby používané pro výpočet čistého ekvivalentu dotace v rámci podpor na regionální účely ve Francii.“ *(neoficiální překlad)*

- 12 Aktualizovaná hodnota podpory, která má být navrácena, vypočítaná Komisí, a sice 80,77 milionu FRF (viz bod 10 výše), tak zohledňuje použití určité úrokové míry od data poskytnutí protiprávní podpory do data napadeného rozhodnutí. Tato úroková míra odpovídá referenční sazbě používané Komisí pro vyhodnocení prvku veřejných dotací ve Francii, jenž představuje podporu, a sice „5,7 % od 1. ledna 2000“ (body 172 a 239 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 13 Návrhem doručeným kanceláří Soudu dne 4. prosince 2000 podal žalobce projednávanou žalobu.

- 14 Návrhem doručeným kanceláři dne 30. listopadu 2000, zapsaným do rejstříku pod číslem T-366/00, podala Scott žalobu, jejímž předmětem je rovněž návrh na částečné zrušení napadeného rozhodnutí.
- 15 Podáním doručeným kanceláři dne 19. března 2001 podala Scott návrh na vstoupení do řízení v projednávané věci jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobce.
- 16 Usnesením předsedy pátého rozšířeného senátu ze dne 10. května 2001 bylo společnosti Scott povoleno vstoupit do řízení v projednávané věci na podporu návrhových žádání žalobce.
- 17 Na návrh společnosti Scott Soud rozhodl, že se před zahájením projednávání věci samé vysloví nejprve k otázce promlčení vznesené Scott ve věci T-366/00 na základě článku 15 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).
- 18 Rozsudky ze dne 10. dubna 2003 Soud odmítl žaloby podané žalobcem a Scott v rozsahu, v němž byly založeny na porušení článku 15 nařízení č. 659/1999, a rozhodl o tom, že o příslušných nákladech řízení bude rozhodnuto později (rozsudky ze dne 10. dubna 2003, Scott v. Komise, T-366/00, Recueil, s. II-1763, a Département du Loiret v. Komise, T-369/00, Recueil, s. II-1789). Co se týče zbývající části žalob, bylo rozhodnuto pokračovat v řízeních.
- 19 Soud přerušil řízení v projednávané věci, jakož i ve věci T-366/00 do doby, než bude vydán rozsudek Soudního dvora ke kasačnímu opravnému prostředku podanému Scott proti rozsudku Scott v. Komise, bod 18 výše.

- 20 Rozsudkem ze dne 6. října 2005, *Scott v. Komise* (C-276/03 P, Sb. rozh. s. I-8437), Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek podaný společností *Scott* proti rozsudku ze dne 10. dubna 2003, *Scott v. Komise*, bod 18 výše.
- 21 Dopisem ze dne 10. listopadu 2005 Soud vyzval účastníky řízení, aby předložili svá vyjádření k pokračování v řízení ve světle rozsudku ze dne 6. října 2005, *Scott v. Komise*, bod 20 výše. Ve své odpovědi ze dne 24. listopadu 2005 žalobce potvrdil, že setrvává na svých žalobních důvodech, co se týče věci samé.
- 22 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud rozhodl o znovuotevření ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření vyzval účastníky řízení, aby písemně odpověděli na několik otázek. Této žádosti bylo vyhověno.
- 23 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání dne 25. října 2006.
- 24 Žalobce navrhuje, aby Soud:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž prohlašuje za protiprávní státní podporu poskytnutou formou preferenční ceny pozemku a nařizuje vrácení částky 39,58 milionu FRF (6,03 milionu eur) nebo vyjádřeno v aktualizované hodnotě 80,77 milionu FRF (12,3 milionu eur);
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

25 Komise navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

26 Scott, která vstoupila do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobce, navrhuje, aby Soud:

- prohlásil žalobu za neopodstatněnou;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

27 Na podporu své žaloby se žalobce dovolává dvou žalobních důvodů. První vychází z porušení zásad zákazu retroaktivity práva Společenství a právní jistoty, jakož i článků 87 ES a 253 ES, pokud jde o to, že Komise použila své sdělení 97/C 209/03 o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci (Úř. věst. 1997, C 209, s. 3). Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 87 odst. 1 ES, jakož i článku 253 ES. Tento druhý žalobní důvod se dělí na pět částí, týkajících se následujících stránek napadeného rozhodnutí:

- zveřejnění prodeje dotčeného pozemku;

- daňové příjmy vyplývající z příchodu Scott do dané lokality;
- výdaje vzniklé v obecném zájmu;
- pochybení při výpočtu podpory;
- kapitalizace úroků.

²⁸ Je třeba se zabývat nejprve pátou částí druhého žalobního důvodu.

Argumenty účastníků řízení

²⁹ Žalobce uplatňuje, že komise porušila čl. 87 odst. 1 ES a článek 253 ES, když v napadeném rozhodnutí přikročila ke kapitalizaci úroků. V tomto ohledu žalobce zdůrazňuje, že obnovení předchozího stavu neznamená kapitalizaci úroků, ale vybrání určitého ročního úroku. Kapitalizace úroků totiž nepředstavuje ustálenou rozhodovací praxi Komise. Žalobce mimoto tvrdí, že Komise neodůvodnila uplatnění kapitalizace úroků, čímž porušila článek 253 ES.

³⁰ Scott připouští, že v některých případech může být vhodné za účelem odstranění zvýhodnění, z něhož příjemce těžil, uložit platbu složených úroků, například v případě, že by příjemce investoval částku bezúročné půjčky, kterou mu poskytl členský stát, a získal by čistý zisk poté, co by vyhověl příkazu navrátit podporu, který

by neukládal platbu složených úroků. Tento konkrétní případ však nenastal v projednávané věci a napadené rozhodnutí netvrdí opak.

- 31 Scott dodává, že článek 2 napadeného rozhodnutí, který stanoví, že navrácení musí být provedeno v souladu s vnitrostátními pravidly, má za následek, že úroky vztahující se k období od data napadeného rozhodnutí do data navrácení podpory budou počítány na základě jednoduché úrokové míry. Jestliže je přitom odůvodněné počítat tímto způsobem úroky vztahující se k tomuto období, je ještě odůvodněnější počítat je na základě jednoduché úrokové míry, pokud jde o období od data poskytnutí podpory do data napadeného rozhodnutí.
- 32 Komise připomíná, že v souladu s ustálenou judikaturou musí být v případě protiprávní podpory prohlášené za neslučitelnou se společným trhem obnovena účinná hospodářská soutěž (bod 218 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Za tímto účelem musí být zvýhodnění, z něhož příjemce skutečně těžil, v plném rozsahu odstraněno. Podle Komise napadené rozhodnutí tím, že provedlo aktualizaci nominální hodnoty podpory (viz bod 172 odůvodnění), zohlednilo skutečné zvýhodnění, které lze přirovnat k poskytnutí bezúročné půjčky, z něhož příjemce v předmětném období těžil. Aktualizovaná hodnota představuje ekvivalent finančního zvýhodnění vyplývajícího z bezúplatného poskytnutí finančních prostředků na určitou dobu a odráží náklady, které by Scott nesla od roku 1987 až do přijetí napadeného rozhodnutí, pokud by si tuto částku půjčila u bankovního ústavu. Komise zdůrazňuje, že její přístup v napadeném rozhodnutí je v souladu s přístupem, který uplatnil Soud ve svém rozsudku ze dne 8. června 1995, *Siemens v. Komise* (T-459/93, Recueil, s. II-1675, bod 97), a rozhodnutí je tedy dostatečně odůvodněno.
- 33 Komise uvádí, že aktualizovaná hodnota převzatá v napadeném rozhodnutí již zahrnuje zvýhodnění, z něhož příjemce těžil mezi datem poskytnutí podpory v roce 1987 a přijetím rozhodnutí, takže zbývá jen zohlednit úroky za období od data rozhodnutí do data skutečného navrácení.

Závěry Soudu

- 34 Je třeba přezkoumat nejprve argument žalobce, podle něhož Komise dostatečně neodůvodnila své rozhodnutí aktualizovat hodnotu podpory uložením platby složených úroků.
- 35 Jak vyplývá z ustálené judikatury, odůvodnění vyžadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také na jeho celkovou souvislost, jakož i na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63, a ze dne 30. září 2003, Německo v. Komise, C-301/96, Recueil, s. I-9919, bod 87).
- 36 V projednávaném případě je v napadeném rozhodnutí použita úroková míra 5,7 %, aniž by bylo upřesněno, že se jedná o složenou úrokovou míru. Až provedením výpočtu na základě částky 80,77 milionu FRF, uvedené jako „aktualizovaná hodnota“ podpory oceněné na 39,58 milionu FRF v době jejího poskytnutí v roce 1987, lze dovodit, že byla použita složená úroková míra. Komise nijak neuvádí důvody, proč uložila úrokovou míru složenou, a nikoli úrokovou míru jednoduchou. Nadto neuvádí, jakým způsobem uložení určité úrokové míry umožňuje aktualizovat v roce 2000 hodnotu podpory ve formě prodeje pozemku za preferenční cenu v roce 1987.

- 37 Žalobce, podporovaný Scott, uplatňuje, že jelikož kapitalizace úroků představovala novinku v rozhodovací praxi Komise, měla Komise své rozhodnutí v tomto ohledu odůvodnit.
- 38 Je nutno konstatovat, že k datu napadeného rozhodnutí žádné pravidlo neupřeshňovalo, že úroková míra stanovená v příkazech k navrácení bude mírou složenou, a že Komise v praxi ve svých příkazech k navrácení složené úroky neukládala.
- 39 Zaprvé, co se týče neexistence těchto pravidel, je třeba připomenout, že pravomoc svěřená Komisi rozhodovat o navrácení protiprávních podpor je nyní upravena nařízením č. 659/1999 (viz v tomto ohledu rozsudek Département du Loiret v. Komise, bod 18 výše, body 50 a 51). Z článku 14 odst. 2 nařízení č. 659/1999 vyplývá, že „podpora, která má být navrácena podle rozhodnutí o navrácení, zahrnuje úroky v přiměřené výši stanovené Komisí“. Komise ve svých písemných odpovědích na otázky Soudu potvrdila, že posledně uvedené ustanovení neuvádí nic ohledně použití jednoduché nebo složené úrokové míry.
- 40 Ve svém sdělení o úrokových sazbách, které se použijí v případě navrácení protiprávně poskytnuté podpory zveřejněném v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 8. května 2003 (Úř. věst. C 110, s. 21), tedy tři roky po datu vydání napadeného rozhodnutí, Komise totiž konstatovala, že vyvstala otázka, zda úroky, které se použijí v případě navrácení protiprávně poskytnuté podpory, mají být jednoduché, nebo složené, a měla za to, že je „naléhavé vyjasnit její postoj v tomto ohledu“. Informovala tak členské státy a zúčastněné strany, že v každém rozhodnutí o navrácení protiprávní podpory, které v budoucnu přijme, použije referenční sazbu na základě složeného úročení. Z toho a *contrario* vyplývá, že před vydáním tohoto sdělení nebyl postoj Komise, pokud jde o použití složené úrokové míry v rozhodnutích o navrácení, zřejmý.

- 41 Použití složené úrokové míry bylo v právní úpravě zakotveno až čl. 11 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999 (Úř. věst. L 140, s. 1; Zvl. vyd. 08/04, s. 3), podle něhož se „úroková sazba uplatňuje jako složený úrok až do data navrácení podpory“.
- 42 Zadruhé, Komise nijak neprokázala, že v době napadeného rozhodnutí v praxi ve svých příkazech k navrácení uplatňovala složené úroky. Jednak v tomto ohledu neuplatňuje v napadeném rozhodnutí žádné své rozhodnutí. Krom toho v odpověď na písemnou otázku položenou Soudem směřující ke zjištění její tehdejší praxe nebyla Komise s to poukázat ani na jedno rozhodnutí předcházející napadenému rozhodnutí, které by ukládalo složené úroky.
- 43 Z toho vyplývá, že uložení složených úroků v projednávaném případě bylo prvním projevem nové a důležité politiky Komise, kterou Komise nijak nevysvětlila. Komise měla v napadeném rozhodnutí jednak uvést, že se rozhodla kapitalizovat úroky, a jednak svůj přístup odůvodnit (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 26. listopadu 1975, *Fabricants de papiers peints v. Komise*, 73/74, Recueil, s. 1491, body 31 až 34). V rozporu s tím, co tvrdí Komise (viz bod 32 výše), poukaz na rozsudek *Siemens*, který se týká významu ukládání úroků obecně, nepřináší v projednávané věci nezbytné poznatky.
- 44 Je třeba dodat, že vzhledem k době, která uplynula mezi datem sporného prodeje a napadeným rozhodnutím, a sice třináct let, mělo uložení složených úroků značné finanční důsledky na částku podpory, která má být navržena (viz bod 11 výše). Žalobce a vedlejší účastnice měli tudíž zvláštní zájem na tom, aby se seznámili s úvahami, které vedly k uložení složených úroků. Za těchto podmínek měla Komise zvýšenou povinnost odůvodnit napadené rozhodnutí.

- 45 Krom toho je odůvodnění Komise nedostatečné, pokud jde o použití úrokové míry 5,7 %. Komise se v napadeném rozhodnutí omezuje na to, že ji popisuje jako referenční sazbu používanou pro vyhodnocení prvku veřejných dotací ve Francii, jenž představuje podporu, od 1. ledna 2000, a v poznámce pod čarou se odvolává na tabulku, kterou vyhotovila, používanou pro vyhodnocení „ekvivalentu dotace“ podpory a uvádějící referenční úrokové sazby a diskontní sazby stanovené pro jednotlivé členské státy (body 172 a 239 odůvodnění).
- 46 Podle oznámení Komise z roku 1997 o metodě stanovování referenčních úrokových sazeb a diskontních sazeb (Úř. věst. C 273, s. 3) se „indikativní sazba definuje jako sazba pětiletého mezibankovního swapu [...] navýšená o přírážku“. Zdá se, že sazba 5,7 % použitelná pro rok 2000 odrážela referenční sazbu na pětileté období. Napadené rozhodnutí přitom nijak neodůvodňuje použití takové sazby na třináctileté období, které běželo od data sporného prodeje v roce 1987 až do data napadeného rozhodnutí v roce 2000.
- 47 Krom toho oznámení z roku 1997 neobsahuje žádný údaj o tom, zda mají být úrokové míry jednoduché, nebo složené. Až do data napadeného rozhodnutí byla dotčená tabulka používána pro jednoduché úročení. V napadeném rozhodnutí není uvedeno žádné odůvodnění, co se týče toho, zda byly tyto sazby stanoveny pro složené úročení.
- 48 Komise uplatňuje, že použití složeného úročení pro účely aktualizace původní hodnoty dotace je odůvodněno nezbytností obnovení účinné hospodářské soutěže odstraněním zvýhodnění, z něhož příjemce těžil (viz bod 32 výše).
- 49 Takové odůvodnění přitom vychází jednak z toho předpokladu, že příjemce k tomuto datu stále tohoto zvýhodnění požívá, a jednak z toho, že formu sporné podpory lze postavit naroveň bezúročné půjčce částky odpovídající hodnotě původní dotace. Napadené rozhodnutí postrádá v tomto bodě jakékoli vysvětlení.

50 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle napadeného rozhodnutí byla podpora společnosti Scott v roce 1987 poskytnuta formou převodu investičně připraveného pozemku za preferenční cenu, tedy za cenu nižší, než byla tehdejší tržní cena. Není vůbec zřejmé, že za takovýchto podmínek aktualizace hodnoty původní dotace uplatněním složené úrokové míry ve výši 5,7 % po dotčenou dobu povede k číselnému výsledku odpovídajícímu hodnotě zvýhodnění, z něhož těžil příjemce jakožto vlastník pozemku v roce 2000. Komise totiž konstatovala, že zvýhodnění poskytnuté v roce 1987 spočívalo v převodu vlastnického práva k připravenému pozemku, který byl dotován ve výši 56 % (39,58 milionu FRF z celkové hodnoty odhadované na 70,588 milionu FRF). Napadené rozhodnutí neupřesňuje, jakým způsobem Scott v době přijetí tohoto rozhodnutí z tohoto zvýhodnění stále těžila.

51 Navíc je nesporné, že Scott ukončila svou činnost v průmyslové zóně La Saussaye a že pozemek a továrna byly v roce prodány P & G (viz bod 7 výše) za cenu 27,6 milionu FRF, podle toho, co uvádějí francouzské orgány (bod 162 napadeného rozhodnutí). Přestože Komise nepovažovala za nutné toto číslo ověřit, nespochybňuje, že k tomuto prodeji došlo za obvyklých tržních podmínek, a na tento prodej v napadeném rozhodnutí nahlíží tak, že přijímá možnost, že daný pozemek byl prodán za 27,6 milionu FRF (body 163 až 166 odůvodnění). Tato cena byla přitom nejen nižší než hodnota, kterou Komise určila v roce 1987 (70,588 milionu FRF), ale i nižší než cena 31 milionů FRF, kterou společnost Scott zaplatila Sempel.

52 Za těchto okolností a při nedostatku jakéhokoli odůvodnění v napadeném rozhodnutí, pokud jde o spojitost mezi zvýhodněním, o němž se má za to, že z něj Scott těžila v roce 2000, a částkou 80,77 milionu FRF, není Soud s to vykonat svůj soudní přezkum, co se týče otázky, zda použití složené úrokové míry vede k aktualizované hodnotě odpovídající hodnotě zvýhodnění, jež má být odstraněno.

53 Napadené rozhodnutí konečně obsahuje zřejmou nesoudržnost, která nebyla Komisí vysvětlena. Přestože Komise v napadeném rozhodnutí vypočítala aktualizovanou

hodnotu podpory na základě použití složeného úročení, článek 2 uvedeného rozhodnutí, který stanoví, že k navrácení musí dojít v souladu s vnitrostátními pravidly (viz bod 11 výše), má ten následek, že úroky vztahující se na období od data napadeného rozhodnutí do data navrácení podpory budou počítány jednoduchým úročením. Komise nijak neodůvodnila použití složeného úročení až do data napadeného rozhodnutí a poté úročení jednoduchého až do navrácení podpory. Krom toho, přestože Scott na tuto nesoudržnost poukázala (viz bod 31 výše), Komise se ani nepokusila svůj přístup v tomto ohledu v rámci tohoto řízení odůvodnit.

- 54 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno. Páté části druhého žalobního důvodu je tedy namíste vyhovět, a napadené rozhodnutí tudíž zrušit v rozsahu, v němž se týká podpory poskytnuté formou preferenční ceny sporného pozemku, aniž by bylo třeba přezkoumat ostatní žalobní důvody a argumenty dovolávané na podporu žaloby.

K nákladům řízení

- 55 Soud ve svém rozsudku Département du Loiret v. Komise, bod 18 výše, rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 56 Náleží tedy Soudu, aby v rozsudku v projednávané věci rozhodl o veškerých nákladech souvisejících s jednotlivými řízeními před Soudem.
- 57 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch,

požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobce a Scott náhradu nákladů řízení požadovali a žalovaná neměla ve věci z převážné části úspěch, je namístej poslední uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení i náklady řízení vzniklé žalobci a Scott.

Z těchto důvodů

SOUD (první senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Komise 2002/14/ES ze dne 12. července 2000 o státní podpoře poskytnuté Francií ve prospěch Scott Paper SA/Kimberly-Clark se zrušuje v rozsahu, v němž se týká podpory poskytnuté formou preferenční ceny pozemku uvedeného v jeho článku 1.**
- 2) Komise ponese vlastní náklady řízení i náklady řízení vzniklé žalobci a Scott.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 29. března 2007.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. D. Cooke